

Batllore, Honoris doble

L'historiador Miquel Batllori (Barcelona, 1909) serà nomenat Doctor Honoris Causa per les universitats Jaume I, de Castelló, i Pompeu Fabra, de Barcelona, segons van decidir la setmana passada les respectives Juntes de Govern de cada universitat. El pare Batllori, membre de la Companyia de Jesús, és un prestigiós expert en el renaixement i, entre les seves obres, hi ha estudis cabdals sobre Ramon Llull, Arnau de Vilanova, els Borja i l'impacte que van deixar en la cultura italiana els jesuïtes procedents de les corones aragonesa i castellana, després de ser expulsats per Carles III.

La cerimònia d'investidura Honoris Causa per la Pompeu Fabra serà el 23 de maig a l'església de Santa Maria del Mar de Barcelona, mentre que la Jaume I encara no ha fixat la data.

Euros reivindicatius

Aprofitant la cimera de Barcelona de caps d'estat i de govern de la Unió Europea, la Coordinadora d'Associacions per la Llengua va posar en marxa una campanya per reivindicar l'autodeterminació dels Països Catalans. La campanya consisteix a distribuir matasegells amb una inscripció que demana en anglès la llibertat pels Països Catalans.

D'aquesta manera, tots els ciutadans que ho vulguin poden estampar aquesta inscripció als recents estrenats bitllets de la moneda europea.

Un bitllet segellat per reivindicar l'autodeterminació.

La crònica

De la margarida popular i la rosa socialista

Dilluns, 25 de març

La margarida d'Alberto Fernández Díaz. Torna a aparèixer de nou el rumor de si Alberto Fernández Díaz, president del PPC (el Partit Popular de Catalunya), serà o no el candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya d'aquest partit. De nou ha topat amb el centralisme. I és que la direcció del PP (que és el nom del partit de debò, el de Madrid) no hi ha manera que accepti desvetllar la incògnita fins a la tardor vinent. Alberto només pot anar desfent la margarida mentre s'escolten vents de Madrid que porten noms de tota mena per a aquest il·lustre disseny, des d'Anna Birulés, la ministra de Ciència i Tecnologia; l'altre il·lustre català, Josep Piqué, o la jove promesa popular Dolors Nadal.

Dimarts, 26 de març

Ofensiva conservadora. Un exultant Jaume Matas comença a atacar més intensament el Govern Antich, després que el jutge encarregat del cas mediàticament conegut com Operació Mapau arxivés la causa. S'espera, just des d'aquest moment, que l'ofensiva conservadora contra el Pacte de Progrés s'intensifiqui cada cop més. De mostra, un botó: el secretari general del PP estatal, Javier Arenas, aprofità una compareixença rutinària davant la premsa per demanar a Zapatero i Antich que demanin perdó a Jaume Matas. Serà una campanya llarga i dura.

Enquestes a mida. El PSC fa pública una enquesta que dóna una pila de punts d'avantatge a Maragall respecte de Mas, concretament set. El que sobta és que Mas es consolida com a candidat, tot i que encara continua, evidentment, molt per sota de la valoració que l'enquesta del PSC fa del seu candidat.

Dimecres, 27 de març

Vaca boja valenciana. Apareix en Guadassuar (Ribera Alta) el primer cas

d'encefalopatia espongiforme bovina —la malaltia de les vaques boges, que redueix a bombolles lisèrgiques el cervell de l'animal— del País Valencià. Després de gairebé 4.000 proves realitzades des de gener del 2001, es confirma que hi ha una vaca boja valenciana. La vaca, que ha mort, tenia cinc anys d'edat, i procedia d'una granja del poble. La consellera d'Agricultura, Maria Àngels Ramon Llin, diu que no hi ha risc per a la salut humana. Se sacrificaran setanta-tres vaques més, per estar al costat de la vaca afectada. Descansen totes en pau.

Montesinos total. La Passarel·la del Carme, certamen que s'ha celebrat aquesta setmana, i que vol reflectir la moda valenciana, es va clausurar amb una desfilada de Francis Montesinos, un modista que s'ha perpetuat en un estil excessiu i repetitiu, però molt colorista i molt propi, això sí. Francis va destacar, com sempre, en les peces de punt, que varen ser lluides per unes models d'escàndol. La passarel·la ha estat acusada per sectors avantguardistes de promocionar a modistes *marujos*, però, al seu pas, va obrint-se camí i va augmentant el seu pressupost.

Costa no és cap model. El secretari d'estat de Comerç, el castellanenc Juan Costa, ha hagut de fer marxa enrere —o, si més no, posar el fre temporalment— en el seu intent d'unificar les passarel·les de moda que hi ha a l'estat, el Saló Gaudí de Barcelona i la Pasarel·la Cibeles de Madrid. Va ser Costa el que va obrir una polèmica que ningú volia iniciar perquè ningú està disposat a cedir: ni els dissenyadors que fan passar els seus models per Madrid ni els que els fan desfilars per Barcelona. Uns i altres van decidir demanar un informe extern que dictaminés sobre l'opció més atractiva, però va quedar clar que ni els catalans haguessin acceptat matar el Gaudí ni els madrilenys aparcar la Cibeles. Costa de pair que la indústria prengui les seves decisions. Ara caldrà veu-

Al costat d'aquestes línies, Ciprià Ciscar, un polític especialista en resurreccions i sorpreses. Sorpreses per als electors, i sorpreses, sobretot, per als seus companys de formació. El Govern espanyol, a dalt, ha hagut de renunciar, de moment, a unificar les passarel·les de moda de l'estat.

re si el Govern espanyol accepta l'estil de cada passarel·la o només està esperant l'oportunitat per intentar posar una camisa de força al saló més rebel.

Dijous, 28 de març

El cant de les saetes. Una de les conseqüències esteticoculturals de la immigració a Balears es pot veure any rere any en les processons de Setmana Santa. El cant de les saetes, que a les Illes era absent fins no fa gaire, ara s'ha ensenyorit de les tradicionalment silencioses processons mallorquines i balears. Alguns sectors ja han aixecat veus crítiques a aquestes mostres d'"invasió" cultural, però els responsables de les confraries de Palma, les més nombroses, ho consideren una pràctica normal, atesos els condicionants demogràfics i, fins i tot, mostra d'una desitjable coexistència cultural que ajuda a la integració.

Tota la setmana

Ciscar, a tomba oberta. El diputat socialista Ciprià Ciscar anuncia dissabte 23 de març que intentarà aconseguir les 2.500 signatures de militants que necessita per presentar-se a les eleccions primàries contra el secretari general del PSPV, Joan Ignasi Pla.

L'exconseller de Cultura i exsecretari d'organització del PSOE ensenya així les seues cartes i es llança a tomba oberta a recuperar el pes perdut dins del partit. Ho té difícil, però. El dia 9 d'abril, amb Setmana Santa i Pasqua pel mig, ha de tenir el suport del 15% dels 17.000 afiliats.

Ciprià Ciscar, amb aquesta operació oberta, trenca amb la seua manera de fer política habitual i s'embarca en la que pot ser la maniobra més arriscada de la seua llarga cursa dins del partit socialista.

Gran Fele, Max especial

El circ Gran Fele, de l'artista Rafael Pla, rebrà un dels propers premis Max de les arts escèniques. Els Max

—els Goya del teatre— s'atorgaran en una gala que se celebrarà el 15 d'abril a València. Els espais teatrals independents del País Valencià també rebran un d'aquests premis que reconeixen la millor feina escènica de l'any. A més a més, l'obra *Després de la pluja*, de Sergi Belbel, rebrà el Premi a l'espectacle teatral amb major presència internacional.

Recuenco, de nou

Rafael Recuenco ha estat reescollit segretari general d'UGT-PV. Ha obtingut el 56% dels vots en el transcurs del congrés nacional ordinari del sindicat. En la votació participaren els 351 delegats acreditats en el congrés, dels quals 198 donaren suport a Recuenco i 152 a l'altre aspirant a la secretaria general, el líder de la federació d'ensenyament, Gonzalo Castillo. Recuenco, que duu catorze anys en el càrrec, guanya així un congrés que ha tingut com a novetat la presentació per primera vegada d'una llista alternativa.

Polèmica homòfoba

El col·lectiu gai Lambda de València ha denunciat que José Pérez Adán, professor de Sociologia de la Universitat de València, ha inclòs continguts homòfobs al seu llibre *Diez temas de sociología: vivir una sociedad familiar y humana*. Pérez Adán diu, en canvi, que ell defensa "la llibertat de viure com homosexual". En Lambda, però, recorden que Pérez Adán es mostra contrari en el seu text pel que fa a aspectes com la pressió que exerceixen els col·lectius gais perquè els homosexuals es manifesten com a tals públicament.